

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 245/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., K., zastúpeného advokátkou Mgr. M. D., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 2 Cob 185/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. mája 2009 doručená sťažnosť V. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 Cob 185/2008. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 25. mája 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol žalovaným v spore o zdržanie sa nekalosúťažného konania, ktoré sa viedlo Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) na základe žaloby Ing. M. M. pod sp. zn. 27 Cb 96/2005. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu č. k. 27 Cb 96/2005-188 z 11. augusta 2008 (ktorým bol zamietnutý jeho návrh na prerušenie konania) odvolanie, a to posledný deň odvolacej lehoty použitím telefaxu. Toto odvolanie bolo krajskému súdu doručené telefaxom v stredu 1. októbra 2008 a v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bolo doplnené v písomnej forme tým spôsobom, že bolo poštou zaslané krajskému súdu spolu so sprievodným listom. Zásielka bola podaná na poštovú prepravu posledný deň trojdňovej procesnej lehoty, ktorým bol pondelok 6. októbra 2008. Uznesením krajského súdu č. k. 2 Cob 185/2008-206 z 26. februára 2009 bolo odvolanie sťažovateľa odmietnuté s odôvodnením, že telefaxom podané odvolanie nebolo v lehote troch dní doplnené predložením jeho originálu, a preto krajský súd na toto odvolanie s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku neprihliadol.

Sťažovateľ zastáva názor, že uvedeným postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a boli porušené označené články ústavy a dohovoru, lebo lehota ustanovená v § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je procesnoprávna lehota (nie hmotnoprávna), pričom podanie podal posledný deň trojdňovej procesnej lehoty na poštovú prepravu.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 Cob 185/2008 s tým, aby bolo uznesenie z 26. februára 2009 zrušené, vec vrátená na ďalšie konanie a krajskému súdu prikázané konať ďalej bez zbytočných prietáhov. Požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 330 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 986,48 eur.

Z uznesenia krajského súdu č. k. 2 Cob 185/2008-206 z 26. februára 2009 vyplýva, že ním bolo odmietnuté odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 27 Cb 96/2005-188 z 11. augusta 2008. Podľa názoru krajského súdu sťažovateľ síce podal

odvolanie telefaxom 1. októbra 2008, avšak v lehote troch dní ho nedoplnil predložením originálu, a preto na toto podanie s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku neprihliadol. Právna zástupkyňa sťažovateľa prevzala uznesenie (podľa ručne písanej poznámky) 24. marca 2009.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ nepodal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého mu krajský súd odňal možnosť konať pred súdom tým, že na ním podané odvolanie v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku neprihliadol, a meritórne odvolacie konanie preto neprebehlo.

Ústavný súd považuje sťažnosť za neprípustnú.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok treba považovať za účinný opravný prostriedok, ktorý má neúspešný účastník konania k dispozícii. V danom prípade na základe skutočností tvrdených sťažovateľom bolo celkom nepochybné možné podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyplývala z ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľ túto možnosť nevyužil, čo zakladá neprípustnosť sťažnosti.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ netvrdil a nepreukázal, že dovolanie nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, neprichádzal ani do úvahy postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009